

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk w zw. z art.82 § 1 kpw sąd ograniczył zakres uzasadnienia do części odnoszącej się do obwinionego M. F. , który złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku na piśmie. Wyrok w stosunku do obwinionego M. B. uprawomocnił się .

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony M. F. jest właścicielem działki o numerze geodezyjnym (...) o powierzchni 49,9 ha położonej w obrębie wsi R. w Gminie P.. Współwłaścicielem tej nieruchomości jest małżonka wymienionego H. F.. Opisaną działkę małżonkowie F. nabyli w dniu 09 maja 2002 r od ówczesnej Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa. Po nabyciu nieruchomości obwiniony na podstawie uzyskanej koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża kruszywa zlecił prace mające na celu lokalizację i oszacowanie złoża zalegającego w obrębie działki. Po wykonaniu tych prac w dniu 07 lipca 2004 r M. F. złożył w Starostwie Powiatowym w P. wniosek o udzielenie mu koncesji na wydobycie piasku ze żwirem ze zlokalizowanego złoża. Postępowanie administracyjne o wydanie koncesji toczące się przed Starostą P. nie doprowadziło jednak do jej wydania obwinionemu. Jak się okazało M. F. nie był w stanie uzyskać w Gminie decyzji ustalającej warunki zabudowy dla planowanej inwestycji. Starosta P. uznał , że brak tej decyzji uniemożliwia dalsze postępowanie w sprawie wydania koncesji na wydobycie kopaliny . Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2006 r doszło do umorzenia postępowania w sprawie. M. F. postanowił dokonać eksploatacji zasobów piasku i żwiru pod pozorem inwestycji polegającej na wykopaniu na działce stawu rybnego. W dniu 31 grudnia 2012 r obwiniony złożył w Urzędzie Miejskim w P. wniosek o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych dla wymienionego przedsięwzięcia. Na mocy decyzji z dnia 23 grudnia 2015 r Burmistrz P. ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa stawu rybnego typu karpiowego niespuszczanego o powierzchni 5,72 ha i produkcji rocznej do 2 Mg z 1 ha powierzchni użytkowej stawu na działce o nr geodezyjnym 10/5 w obrębie R. gm. P.”. W dalszej kolejności M. F. uzyskał w Gminie P. decyzję z dnia 07 czerwca 2016 r o warunkach zabudowy dla opisanej inwestycji a następnie dnia 11 sierpnia 2016 r złożył wniosek w Starostwie Powiatowym w P. o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na wykopanie stawu. Do swego wniosku załączył operat wodnoprawny sporządzony przez inż. T. M.. Na mocy decyzji Starosty P. z dnia 11 października 2016 r udzielono obwinionemu pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie stawu rybnego o pow. 5,57 ha o nieregularnym kształcie zlokalizowanego na fragmencie działki nr (...) o głębokości 5,45 metra. Po uzyskaniu wymienionej decyzji w styczniu 2017 r M. F. pod pozorem kopania stawu przystąpił do eksploatacji zasobów piasku . Obwiniony nawiązał współpracę z M. B. reprezentującym przedsiębiorstwo swej matki D. B. o nazwie PPHU (...) z M. , która to firma dysponuje niezbędnym sprzętem i pracownikami. Na zlecenie obwinionych przystąpiono do wydobycia kruszywa oraz jego wywozu z terenu nieruchomości w R.. Systematyczne wydobycie zasobów doprowadziło do powstania trzech wyrobisk z których jedno głębokością sięgało miejscami nawet 12 metrów. Podczas obmiaru odkrywek dokonanego przez pracowników Okręgowego Urzędu Górniczego w W. obliczono , że do dnia 01 lutego 2018 r pozyskano kopalinę o objętości 22 355 m³ i o masie 37 556 ton. Wydobycia kopaliny obwiniony M. F. dokonywał bez wymaganej koncesji dla tego typu działalności.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie:

- zeznań K. B. k. 131 oraz na rozprawie
- zeznań M. A. na rozprawie
- zeznań M. P. na rozprawie
- zeznań P. O. na rozprawie
- notatki urzędowej k.10

- fotografii wyrobiska k. 11- 15
- kserokopii protokołu (...) w W. z dn.31.01.2017r dot. oględzin działki k.20-35
- kopii decyzji Burmistrza P. z 07.06.2016 r o warunkach zabudowy z załącznikami k. 38-46
- kopii dokumentacji geologicznej dot. złoża kruszywa k. 47-81
- kopii decyzji Burmistrza P. o środowiskowych uwarunkowaniach k. 82-90
- kopii wypisu z rejestru gruntów k. 91
- wypisów ze skorowidza działek k.92,93
- operatu wodnoprawnego z rysunkami k. 94-117
- decyzji Starosty P. z dnia 11.10.2016 r o udzieleniu pozwolenia wodnoprawnego k.119-120
- szkiców z zarysem wyrobiska k.132,133
- dokumentacji (...) w W. ustalającej ilość wydobytej kopaliny k.168-187
- ekspertyzy geotechnicznej z badań dotyczących przydatności gruntów do budowy stawu k.200- 204
- kopii decyzji Starosty P. z dn. 11.05.2018 r o pozwoleniu na budowę k.215
- kopii decyzji Starosty P. z dn.24.01.2006r o umorzeniu postępowania w sprawie wydania koncesji na wydobycie k. 219
- kopii wniosku o wydanie koncesji na wydobycie z załącznikami k. 220 – 239
- kopii decyzji (...) w W. z dn. 21.09.2018r o ustaleniu opłaty podwyższonej k. 242-246
- kopii dziennika budowy k. 267-268
- wyjaśnień obwinionego M. F. k. 157 oraz na rozprawie

Obwiniony M. F. nie przyznał się do stawianego mu zarzutu. Składając wyjaśnienia podał , że wykonywane przez niego przedsięwzięcie nie ma na celu pozyskanie kruszywa , lecz stanowi realizację inwestycji polegającej na wykonaniu stawu rybnego. Planowany staw nie koliduje z odkrytym i udokumentowanym złożem kruszywa. Staw zostanie wykopany tuż obok złoża. Prawdą jest, że w jednym z miejsc obwiniony dokonał głębszego wykopu niż zakłada to projekt wykonania stawu. Uczynił tak dlatego , że w jednym z wykopów stwierdzono warstwy przepuszczające wodę. Dlatego należało wybrać te bezużyteczne warstwy a ich miejsce uzupełnić gliną wybraną z innego wykopu. Wykonanie stawu obwiniony zlecił M. B., którego zapoznał z posiadaną przez siebie dokumentacją. Wykopany przez M. B. piasek stanowi dla M. F. odpad, który wykonawca zobowiązał się zutylizować (wyjaśnienia obwinionego k. 157 oraz na rozprawie)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom M. F. w części, w której próbował przekonać, że realizowane przez niego prace mają wyłącznie na celu wykopanie stawu hodowlanego. Słowom obwinionego przeczy wygląd inwestycji utrwalony i opisany w materiałach Policji (zob. notatka urzędowa oraz zdjęcia k. 10, 11-15) oraz materiałach Okręgowego Urzędu Górniczego w W. (k. 20-35, 168-187). Podczas pierwszej wizyty pracowników (...) w W. dnia 31.01.2017 r zastano na działce nr (...) wyrobisko o nieregularnym kształcie prostokąta o głębokości dochodzącej do 3 m. (k. 20) . Według dokonanego wówczas pomiaru wydobyto 331 m³ kopaliny o wadze 563 ton (k.35). Podczas kolejnej

wizyty pracowników Urzędu Górniczego stwierdzono istnienie dwóch wyrobisk , z czego jedno sięgało głębokością nawet do 12 metrów. Podczas następnych oględzin dnia 01.02.2018 r stwierdzono istnienie trzech wyrobisk o nieregularnych kształtach (k. 168-187 oraz zeznanie K. B. k. 131 oraz na rozprawie). Rozmiar wyrobisk wskazywał na to, że prace wydobywcze kontynuowane były na dużą skalę. W wykopach nie stwierdzono wody. Wygląd wyrobisk, ich usytuowanie oraz głębokość wskazują na to, że zamiarem inwestora nie było wykopanie stawu, lecz wydobywanie piasku . Zaprojektowany staw to niecka o określonych kształtach oraz stałej głębokości 5,45 m. (zob. mapa k. 115). Tymczasem podczas przeprowadzanych oględzin nie stwierdzono śladów wytyczenia obszaru stawu . Wytyczenie obiektu przez geodetę nastąpiło dopiero dnia 25.05.2018 r (zob. dziennik budowy k.268). Nie stwierdzono również aby inwestor zdejmował poszczególne warstwy ziemi w sposób regularny na całym obszarze zaprojektowanego zbiornika. Sposób wykopania stawu został dość dokładnie opisany w operacie wodnoprawnym sporządzonym na zlecenie obwinionego M. F. (k. 94-117). Autor operatu zalecił aby podczas kopania ściśle zachowywano głębokość w odniesieniu do rzędnej w poszczególnych punktach (k.102) . Sposób wykonania rzekomego stawu jest zupełnie odmienny od zaleceń zawartych w operacie. M. F. wyjaśniał również nieprawdziwie tłumacząc , że zmuszony był kopać w jednym miejscu głębiej , z powodu obecności warstw przepuszczających wodę. Na potwierdzenie swych słów obwiniony przedłożył ekspertyzę geotechniczną wykonaną w sierpniu 2018 r , z której wynika że w wyrobisku oznaczonym literą A stwierdzono grunty niespoiste konieczne do usunięcia. Z kolei w wyrobisku oznaczonym literą B stwierdzono obecność gruntów spoistych przeznaczonych do uszczelnienia obszaru przegłębionego (k. 200-204). Należy jednak zauważyć, że wybrany z wyrobisk materiał nie został zmagazynowany na obszarze budowy, lecz został w całości wywieziony przez pracowników M. B. (zob. zeznanie K. B.). Nieszczere są również zapewnienia M. F., że wydobyty podczas kopania piasek nie przedstawia dla niego żadnej wartości. Stwierdzenie to jest sprzeczne z logiką . Powszechnie wiadomym jest, że piasek i żwir stanowi poszukiwany materiał mający szerokie zastosowanie w budownictwie. Obwiniony wprawił w zdumienie sąd okazując na rozprawie fakturę z dnia 31.08.2018 r , z której wynikało, że zapłacił D. B. 12 300 zł za wywiezienie kruszywa (k.205v) . Trudno uwierzyć w to, że obwiniony prowadzący działalność nastawioną na osiąganie zysków, oddał za darmo swemu partnerowi biznesowemu wiele ton kruszywa i jeszcze zapłacił za jego wywiezienie.

Sąd dał wiarę zeznaniu świadka K. B. (k. 131 oraz na rozprawie). Zeznanie świadka koresponduje z informacjami zawartymi w dokumentach zebranych w toku postępowania przed Okręgowym Urzędem Górniczym w W. . Świadek zeznawała o okolicznościach o których dowiedziała się wykonując swoje obowiązki służbowe. Na podstawie ustalonych przez pracowników (...) w W. okoliczności decyzją z dn. 21.09.2018 r dyrektor (...) ustalił obwinionemu opłatę podwyższoną za wydobycie piasku w okresie od 2016 do dnia 01.02.2018 r bez wymaganej prawem koncesji w ilości 37 556 ton (k.242-246) . Decyzja ta jest nieprawomocna z uwagi na wniesienie odwołania przez M. F..

Jako szczere sąd uznał zeznanie kierownika budowy M. A.. Zeznanie świadka koresponduje z zapisami w złożonej przez niego kserokopii dziennika budowy (k. 267-269). Świadek swoje czynności na budowie podjął dopiero dnia 25.05.2018 r tak więc zeznanie świadka miało marginalne znaczenie dla ustaleń faktycznych w sprawie. Sąd dostrzegł, że M. F. w dniu 26.04.2018 r złożył w Starostwie Powiatowym w P. wniosek o wydanie pozwolenia na budowę stawu karpiego, zaś pozwolenie na budowę zostało mu udzielone dnia 11.05.2018 r (k. 215). Należy zgodzić się ze świadkiem A., że w przypadku rozpatrywanej inwestycji wymóg uzyskania pozwolenia budowlanego jest mocno dyskusyjny. Wykopany w ziemi staw z uwagi na technikę jego wykonania bez użycia wyrobów budowlanych, nie może zostać zaliczony do grupy obiektów budowlanych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy Prawo budowlane. Zatem do wykonania stawu hodowlanego wystarczające jest uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego. Okoliczność ta jednak pozostaje bez znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy. W ocenie sądu obwiniony uzyskał pozwolenie budowlane na budowę stawu, wytyczył budowę i ustanowił kierownika budowy wyłącznie po to aby swoim działaniami dać pozór legalności. Należy podkreślić, że w maju 2018 r gdy działalność M. F. stała się przedmiotem zainteresowania rozmaitych organów państwowych, eksploatacja kruszywa na terenie działki nr (...) była już mocno zaawansowana.

Również jako szczere uznano zeznania pozostałych świadków M. P. oraz P. O. . Osoby te podały, że pracowały na budowie jesienią 2018 r. Zeznania świadków w związku z tym miały drugorzędne znaczenia w sprawie biorąc pod uwagę okres ujęty w przedstawionym M. F. zarzucie.

Jako wiarygodne uznano pozostałe dokumenty załączone do akt sprawy. Nie ujawniły się okoliczności nakazujące wątpić w ich prawdziwość.

Sąd ustalił, że obwiniony M. F. dołożył wielu starań aby na nabytej przez siebie działce gruntu wdrożyć wydobywanie rozpoznanego złoża kruszywa. Z uwagi na przeszkody natury formalnoprawnej obwiniony nie był w stanie uzyskać decyzji o warunkach zabudowy dla planowanej kopalni. Brak tej decyzji uniemożliwił z kolei uzyskanie odpowiedniej koncesji na wydobywanie. Sporządzenie planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego nieruchomość obwinionego utkwilo w martwym punkcie. Nie chcąc tracić czasu na dalsze czekanie M. F. postanowił przystąpić do wydobywania piasku na obszarze sąsiadującym z obszarem na którym znajduje się udokumentowane złożo kruszywa. Swój zamiar obwiniony urzeczywistnił pod pozorem wykonania stawu rybnego. Na jego wykonanie M. F. zgromadził niezbędną dokumentację techniczną oraz uzyskał odpowiednie pozwolenie wodnoprawne. Wbrew temu co utrzymuje obwiniony, sąd stanął na stanowisku, że jego działaniom przyświecała chęć uzyskania określonych korzyści ze sprzedaży wydobytego piasku. Nie sposób uwierzyć w to, że M. F. wydobyte 37 556 ton kruszywa potraktował jako odpad i podarował swemu współnikowi M. B.. Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 19 ustawy z dn. 09.06.2011r Prawo geologiczne i górnicze złożem kopaliny jest naturalne nagromadzenie minerałów, skał oraz innych substancji, których wydobywanie może przynieść korzyść ekonomiczną. W myśl art. 21 ust 1 pkt 2 ustawy działalność w zakresie wydobywania kopaliny ze złóż może być wykonywana po uzyskaniu koncesji. Koncesji takiej M. F. nie posiadał. Na podstawie zebranych dowodów sąd ustalił, że M. F. dopuścił się wykroczenia z art. 177 pkt 2 ustawy z 09.06.2011 r Prawo geologiczne i górnicze poprzez to, że w okresie od początku 2017 r do lutego 2018 r na terenie działki geodezyjnej nr (...) położonej w R., działając wspólnie i w porozumieniu z M. B., bez wymaganej koncesji wykonywał działalność w zakresie wydobywania kopaliny w postaci piasku. Zgodnie z treścią wymienionego przepisu sprawca takiego wykroczenia podlega karze aresztu albo grzywny.

Wymierzając obwinionemu M. F. karę sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 33 kw. Sąd dostrzegł, że stopień winy obwinionego jest znaczny. Pod uwagę wzięto rodzaj zamiaru z jakim działał obwiniony oraz negatywne konsekwencje jego zachowania. Obwiniony przypisanego czynu dokonał na działce, która jest jego własnością. Wprawdzie prawo własności ma charakter prawa bezwzględnego, jednakże wykonanie tego prawa może być czasem ograniczane ustawowo. Sprawa obwinionego należy do takich przypadków. Ustawodawca wprowadził reglamentację działalności związanej z poszukiwaniem i wydobywaniem kopaliny między innymi po to, aby chronić środowisko naturalne przed nieprzemyślanymi działaniami człowieka kierującego się często chęcią zysku. Dotychczasowy przebieg zdarzeń wskazuje na to, że na działce obwinionego nie powstanie prawdopodobnie żaden staw rybny. Pozostaną natomiast głębokie wyrobiska wymagające rekultywacji. Należy zauważyć, że zachowaniem swym obwiniony przyczynił się do radykalnej zmiany środowiska przyrodniczego na posiadanej przez siebie działce w okolicy wsi R.. Sąd uznał, że orzeczona kara grzywny w wysokości 3000 złotych jest karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego obwinionemu oraz do stopnia jego zawinienia. Sąd uznał, że kara w takim wymiarze zadziała wychowawczo na M. F. i skłoni go do respektowania obowiązującego porządku prawnego.

O kosztach postępowania sąd orzekł w myśl art. 118 § 1 kpw w zw. z przepisami powołanymi w pkt. IV wyroku i obciążył nimi obwinionego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

3. (...)

2019.04.15